

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de minister van Buitenlandse Zaken,
2. . mede voor haar minderjarige zoon,
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 20 december 2010 in zaken nrs. 10/17072 en 10/23671 in de
gedingen tussen:

de vreemdelingen

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 21 januari 2010 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 13 april 2010 heeft de minister het daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 20 december 2010, verzonden op 21 december 2010, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de minister en de vreemdelingen bij onderscheiden brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 18 januari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De minister en de vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

In het hoger beroep van de minister

2.1. (hierna: de vreemdeling) heeft met het oog op toelating op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voor zich en voor haar minderjarige zoon mvv-aanvragen ingediend voor verblijf bij (hierna: referent). Referent is houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.2. In de eerste grief klaagt de minister, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat wegens tegenstrijdigheden in de verklaringen het gestelde huwelijk van de vreemdeling en referent niet aannemelijk is gemaakt dan wel dat niet kan worden aangenomen dat in het land van herkomst feitelijk al gezinsleven bestond.

De minister betoogt daartoe dat de tegenstrijdigheden die de rechtbank wel heeft aangenomen op zichzelf al tot het oordeel dienen te leiden dat niet aannemelijk is dat de vreemdeling en referent met elkaar zijn gehuwd dan wel dat de vreemdeling in het land van herkomst reeds feitelijk behoorde tot het gezin van referent. Van de vreemdeling en referent mogen eenduidige verklaringen worden verlangd over wie bij de voltrekking van hun huwelijk aanwezig waren, aldus de minister. De minister ziet niet in waarom referent niet wist te vertellen dat de vreemdeling daarbij niet aanwezig was, maar in haar plaats een zekere Ook mag van

huwelijkspartners worden verlangd dat zij van hevig emotionele gebeurtenissen als het overlijden van één van de ouders van de partner, vrij exact kunnen aangeven wanneer dit is gebeurd, te meer nu dit volgens de vreemdeling tijdens hun huwelijk heeft plaatsgevonden.

2.2.1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling die als echtgenoot of echtgenote of minderjarig kind feitelijk behoort tot het gezin van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, die dezelfde nationaliteit heeft als die vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, is verleend.

2.2.2. In paragraaf C10/4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: Vc 2000), zoals die luidde ten tijde van belang, is, voor zover thans van belang, vermeld dat indien de gezinsleden zich nog in het buitenland bevinden, hun geadviseerd wordt in het buitenland een mvv aan te vragen. Die aanvraag wordt aangemerkt als het begin van nareizen in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. De mvv wordt aangevraagd bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 september 2006 in zaak nr. 200603951/1; www.raadvanstate.nl) valt uit het voorgaande af te leiden dat een mvv volgens de minister kan worden verleend met het oog op toelating op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. Een aanvraag daartoe dient dan ook te worden onderzocht aan de hand van die bepaling.

2.2.3. In paragraaf C2/6.1 van de Vc 2000, zoals die luidde ten tijde van belang, is, voor zover thans van belang, vermeld dat bij artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 het vereiste geldt dat de echtgenote feitelijk behoort tot het gezin van de houder van de verblijfsvergunning asiel (de hoofdpersoon). Het moet gaan om een huwelijk of partnerschap dat reeds bestond toen beide echtgenoten nog in het buitenland verbleven. Het gezinslid dient, om voor verblijf in aanmerking te komen, tot aan het vertrek van de hoofdpersoon uit het land van herkomst feitelijk hebben behoort tot diens gezin.

Voorts is vermeld dat de bewijslast dat men in het land van herkomst feitelijk tot het gezin heeft behoord, bij de hoofdpersoon ligt. Hiervan dient in beginsel – indicatief – bewijs te worden overgelegd. Indien dit niet mogelijk is, dienen hier aanvullende gegevens en/of plausibele, aannemelijke en consistente verklaringen over te worden verstrekt.

Verder is vermeld dat de omstandigheid dat er door betrokkenen in het buitenland ook daadwerkelijk is samengewoond een belangrijke indicatie is om vast te kunnen stellen dat er feitelijk sprake is van een gezinsband. Het niet hebben samengewoond is geen absolute afwijzingsgrond. De vreemdeling moet echter wel een aannemelijke verklaring hebben voor de omstandigheid dat er weliswaar een (traditioneel) huwelijk is, maar er geen sprake was of kon zijn van daadwerkelijke samenwoning.

2.2.4. De minister heeft zich in de besluiten van 13 april 2010, gelezen in samenhang met de voornemens daartoe, op het standpunt gesteld dat het gestelde huwelijk tussen referent en de vreemdeling niet aannemelijk is en dat niet aannemelijk is dat de vreemdeling tot aan het vertrek van referent uit Somalië feitelijk heeft behoord tot diens gezin, zodat de vreemdelingen niet in aanmerking komen voor verblijfsvergunningen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 en de mvv-aanvragen gelet hierop dienen te worden afgewezen.

De minister heeft daaraan onder andere ten grondslag gelegd dat referent en de vreemdeling tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de personen die aanwezig waren bij hun huwelijk. Zo heeft referent verklaard dat van zijn familie zijn vader en zijn broers daarbij aanwezig waren en van de kant van de vreemdeling haar broers, zussen en een oom. Verder heeft referent verklaard dat er ook vrienden en bekenden van hem en de vreemdeling aanwezig waren. De vreemdeling heeft daarentegen verklaard dat van haar familie haar moeder, een broer en een ververwant familielid aanwezig waren. Referent heeft niet verklaard dat de vreemdeling zelf bij het huwelijk niet aanwezig was, maar werd vertegenwoordigd door een zekere ondanks dat hem is gevraagd een uitgebreide beschrijving van de plechtigheid te geven, aldus de minister.

Verder heeft de minister daaraan ten grondslag gelegd dat referent en de vreemdeling tegenstrijdig hebben verklaard over het tijdstip van overlijden van de moeder van de vreemdeling, die naar gesteld tevens de moeder is van het pleegkind. Referent heeft verklaard dat de moeder van de vreemdeling in 2001 dan wel 2002 is overleden en dat hij en de vreemdeling sedert hun huwelijk op 7 december 2005 zorgdragen voor dat pleegkind. De vreemdeling heeft daarentegen verklaard dat haar moeder in 2007 is overleden en dat het pleegkind toen bij hen in huis is komen wonen.

2.2.5. De rechtbank heeft overwogen dat de minister in de besluiten van 13 april 2010 onvoldoende is ingegaan op de in bezwaar gegeven verklaringen voor de tegenstrijdigheden in een aantal door de vreemdeling en referent afgelegde verklaringen en dat deze besluiten in zoverre ondeugdelijk zijn gemotiveerd. Voorts heeft de rechtbank overwogen dat het door referent en de vreemdeling verklaarde over de bruidsschat niet als tegenstrijdig kan worden aangemerkt.

Daarentegen heeft de rechtbank ook overwogen dat in beroep niet is bestreden dat de vreemdeling en referent niet geheel eensluidend hebben verklaard over de aanwezigen bij hun huwelijk en dat de vreemdeling heeft erkend dat zij en referent tegenstrijdig hebben verklaard over de overlijdensdatum van de moeder van referent (lees: de vreemdeling). De vreemdeling heeft dit in hoger beroep niet bestreden, zodat hiervan dient te worden uitgegaan.

De minister heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat deze tegenstrijdige verklaringen zien op belangrijke aspecten. Nu de vreemdeling en referent tegenstrijdig hebben verklaard over de personen die bij de sluiting van het huwelijk aanwezig waren, over de overlijdensdatum en over het tijdstip waarop referent en de vreemdeling de zorg voor het pleegkind op zich zouden hebben genomen, heeft de minister zich terecht op het standpunt

gesteld dat de vreemdeling en referent niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij zijn gehuwd en dat de vreemdeling in het land van herkomst feitelijk heeft behoord tot het gezin van referent. De rechtbank heeft dat niet onderkend.

De eerste grief slaagt.

2.3. In de tweede grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu hij opnieuw dient te beslissen over de aannemelijkheid van het huwelijk en het feitelijke gezinsleven tussen de vreemdeling en referent, ook de weigering om de vreemdeling en referent in de gelegenheid te stellen de gezinsband met hun zoon middels een DNA-onderzoek aan te tonen, opnieuw moet worden bekeken.

De minister betoogt dat indien de eerste grief slaagt en daarmee het huwelijk en de feitelijke gezinsband tussen de vreemdeling en referent niet aannemelijk is, de tweede grief ook dient te slagen omdat een DNA-onderzoek daarin geen verandering kan brengen.

2.3.1. Nu de minister zich gelet op hetgeen hiervoor is overwogen terecht op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling en referent niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij zijn gehuwd en dat de vreemdeling in het land van herkomst heeft behoord tot het gezin van referent, slaagt de tweede grief eveneens.

In het hoger beroep van de vreemdeling

2.4. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.5. Het hoger beroep van de vreemdelingen is kennelijk ongegrond. Het hoger beroep van de minister is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de beroepen van de vreemdelingen tegen de besluiten van 13 april 2010 van de minister alsnog ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdelingen ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 20 december 2010 in zaken nrs. 10/17072 en 10/23671;
- IV. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

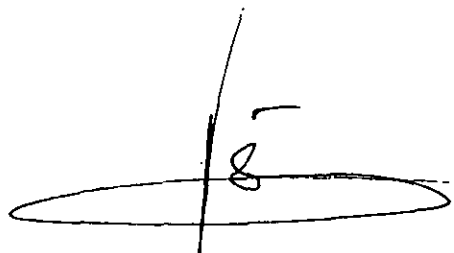
w.g. Graat
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2012

307.

Verzonden: 6 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser